

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Dub. II. Quæ & quanta obligatio sponsalium?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

DUBIUM II.

Qua & quanta obligatio Sponsalium?

Resp. I. Obligant ad ineundum matrimonium, sub peccato mortali, si tamen terminus non sit præfixus, sufficere, si promittens impleat, quando à promissario requiretur, vel pro more regionis. Ratio prioris patet ex natura contractus onerosi, in re gravi. Ratio posterioris est, quia id est commune omni debito, *Sanch. l. 1 d. 1. Con. d. 22. dub. 1. apud Dian. p. 3. t. 4. R. 245.* Pontius tamen *ibid.* vult obligari statim post contractum. *Vnde resolves.*

I. Resiliens cogi potest ad matrimonium, etiam à Judice per censuras; quod tamen rarò expedit, ob periculum infelicis exitus.

II. Si Judex secundum allegata & probata cogat ad matrimonium, licet à parte rei revera coactio sit injusta, valet matrimonium, *Sanch. & M. Perez contra Texed. apud Dian. p. 9. t. 8. R. 26.*

III. Fornicatio sponsæ, est circumstantia in confessione exprimenda, quia mutat speciem, & constituit injustitiam: quæ in sponsa gravis, ideoque mortalis habetur, ut si quis rem alteri promissam notabiliter corrumpat; quod tamen sponsus non censetur facere fornicando, cum in viro fornicatio non tantum æstimetur, nisi aliud accedat, *Sanch. l. 1. d. 2. Con Fagund Fill. &c. pro* babiliter contra *Laym. Azor &c. v. Lugo d. 16 n. 176.*

II

IV. Qui

IV. Qui simulato animo promisit, per se loquendū, non obligatur ad nuptias, tamen si damnum creatū debeat refarcire. Dixi *per se*: quia si facta promissione puellam induxit ad copulam, tenetur illam ducere, *Bon. l. c. ap. 2. Ubi excipit, si puella longè inferioris conditionis, (v. g. quoad nobilitatem, vel divitias) tunc enim non tenetur ducere, (v. g. virum nobilem filiam agricolæ) præsertim si illa fuerit conscia disparis status, seu conditionis, eò quòd tum decipi potius voluerit, quàm decepta sit, unde nec teneri eo casu illam dotare. Secus tamen, si ipsa inæqualitatem status ignoravit, aut si ipse non fictè sed ex animo Matrimonium promiserit. Ita Bonac. q. 1. p. 3. num. 7. & seq. ex Vasq. Mol. d. 106. Sanch. lib. 1. d. 10. v. Less. l. 2. c. 10. d. 3. Laym. c. 1. num. 10. Mart. Perez. d. 2. f. 3.*

V. Sponsalia posteriora contra priorem fidem inita, tamen si jurata sint, aut copula etiam accesserit, sunt invalida, *Sanch. & Villal.* contrarium tamen tenet *Con. & Pont.* cum *Dian. p. 3. t. 4. R. 210.* matrimonium tamen post sponsalia contractum cum altera, est validum, licet iniustum; *Bon. p. 5. & 7. Laym. c. 1. n. 5.*

VI. Liberi, qui parentibus insciis contraxerunt sponsalia, etiam cum iis, qui imparis sunt conditionis, v. g. ignobilis cum nobili, licet peccarint, tamen obligantur: nec à parentibus possunt impediri, quò minus servent fidem datam; *Laym. l. c. num. 12. ex S. Thom. &c. nisi scandalum magnum ex matrimonio timeretur. Dian. p. 9. t. 7. R. 71. ex Molin. Sanch. &c.*

VII. Re.

VII. Resiliens culpabiliter à sponsalibus perdit suas arrhas, & tenetur ad alterius partis reddendas, ac ad restitutionem; quanti ejus intererat talem contractum impleri.

Resp. II Ubi Tridentinum non est receptum, sponsalia jure antiquo transeunt in matrimonium, per quævis signa externa, maritali affectu exhibita, v. g. per copulam. Dico, ubi Trid. &c. quia ubi hoc receptum est, hæc signa non tenent, si sint clandestina; ideoque graviter in iis peccari potest. Vnde sequens Casus resolvitur.

Sponsis non licent tactus impudici, cum proximè disponant ad copulam, & pollutionem; et si liceant amplexus & oscula, in signum amoris. Sanch l. 9. d. 47. v. Dian p. 2 t. 17. R. 6. & t. 1. m. 16. R. 31. & p. 4. R. 131.

DUBIUM III.

Quomodo dissolvantur Sponsalia?

Resp. Dissolvuntur sequentibus casibus. I. Per matrimonium validum cum alia initum, Bon. p. 7.

II. Per mutuum consensum, sicut quivis contractus. Laym. c. 2. n. 8.

III. Si superveniat impedimentum dirimens matrimonium. Bon. p. 8. n. 5.

IV. Per atrox crimen alterius sponsi, solvuntur ex parte innocentis: quale censetur I. Fornicatio, sive spiritualis, ut hæresis, sive corporalis, tam sponsi, quàm sponsæ, post sponsalia, & sponsæ etiam ante illa, sed à sponso ignorata, licet

li a per